

שלום „זוהארץ“,
איחולינו לשנה החדשה:

A HAPPY NEW WAR

כיתה י"ב

איזור „אשתחן“

למבוטחים

הידר

מדור זה יעסוק בענייני הביטוח הלא-
מי, ויענה לשאלות המאזינים.

מי משלם?

דליה ר., מאזינה ותיקה לתוכנית,
שואלת:

סבורתני כי שאלתי נוגעת למבוטחים
רבים, והנני להם לפה. אם אדם נופל
ממטוס באמצע הלילה, האם זכאית אל
מנתו לפיצויי תגמולים, או לקיצבה בגו-
בה סכום הפנסיה של המנוח, במידה
וגימלת-הזיקנה שלו אינה חופפת להכי-
נסתו החודשית בזמן עבודתו כשכיר?

הכנסות

אני אם לתשעים ילדים וששת בעלי
משרתים במילואים. למרות זאת קיבלתי
תי השבוע מן הביטוח הלאומי רק את
מחצית משכורתם החודשית, בניכוי ה-
מילווה מרצון. שאלתי מופנית אל הממו-
נה על הכנסות המדינה: האם המדינה
לא הכניסה לי מספיק עד עכשיו?

ציפי נוידרפרפר

רמות השווים

מה עם השארית?

יש לי שאלה הנוגעת למבוטחים
רבים באזורים רגישים בגופם, אהיה אי-
פוא להם לפה. שאלתי היא, חלקתי 47
ב"5. יצא לי 9 עם שארית של 2.

האם השארית זכאית לקיצבת שאירים?

שאריאל שאר-ישוב

שארית הפליטה 7,

שעריים

ממישנתו של מייסדו

לא די לשבור את כוחו של האויב,
לא די לשבור את רוחו של האויב,
— צריך לשבור לו גם את הראש!
ד"ר זוארץ (בכנס ממגרים).

התאריך

חיילינו „מתים“ למשהו מתוק...

ואנו עונודים בפרץ:

- „יבלית“ — חברה לממתקים.
- „ברונכיט“ — החברה המרכזית לטבק.
- „גרביט“ — החברה לגרבונים פישלון אל-חלד.
- „טמפית“ — החברה המרכזית לטמפונים ומשקאות קלים.
- „חולית“ — חברה קבלנית לעבודות עפר-רואפר

(כמוסגרת המסע לשיפוץ תדמיתנו כעיני עצמנו)

הזיות המלחמה (ג')

מאת קובי ניב, אישם ממערב לתעלה.

הם מבינים רק כוח

הם מבינים רק כוח. כבר שנים שאנחנו אומרים את זה. הם לא מו-
כנים לוותר. הם אינם מוכנים לעשות שלום. הם מבינים רק כוח.
אי-אפשר לדבר איתם. אפשר רק להילחם בהם. הם בוטחים בכוחם
ולא מוכנים לדבר.

הם מבינים רק כוח. כבר שנים שאנחנו אומרים את זה.
הנה, תיראו אותם עכשיו, את הישראלים — דפקנו אותם קצת, רוסיה
מאיימת, ארה"ב לוחצת עליהם ופיתאום — הם מוכנים לדבר ולוותר ובכלל.
וזה מה שאמרנו תמיד — הם מבינים רק כוח.

מי ימלל גבורות ישראל

בדרך הביתה לחופשה הראשונה והקצרה אנחנו חולפים באל-עריש.
ילד פוסע על הכביש. הנהג מטה את האוטובוס לעברו, „כאליו“ הוא דורס
אותו. הילד המבוהל בורח מן הכביש והנהג מתמוגג מנחת, בעשותו את
חלקו במאמץ המילחמתי.

בוויכוח שמתעורר מאוחר יותר, אם לחצות את עזה או לעקפה, הנהג
בעד עזה, „מה אתה חושב“, הוא מודיע לאומה, „אני לא פוחד מהם —
וואללה, הייתי דורס את הילד הזה כמו כלום!“

* * *

בדרך חזרה מן החופשה מחליט אחד החיילים-הנוסעים שאני עי-
תונאי, תופש אותי בצווארון ומשמיע לי את סיפור הגבורה הבא:

„תשמע, תכתוב עלי כתבה, אני הייתי ברמה ואחר-כך עברתי את
התעלה. הלכתי ונכנסתי לאיזה בית. היו שם בגדים. אני בוחר לי בגדים
ואני פתאום רואה מישהו עומד בפניה עם סכין ומחכה לאיזה קורבן. יריתי
בו ולקחתי לו את הסכין הזה...“

בראותו שאיני קופץ מעורי משמחה, הוא מוסיף קטע הומאני למחזה:

„אח"כ הלכנו, החברה לאיזה בית והיו שם אישה וילד, השקיננו אותם...“
והוא משתתק, אולי יתפוש איזה עיתונאי אחר שכן יכתוב עליו.

אבל בדרך הוא מוצא לו מאזין נלהב אחר, ובאוזניו הוא משמיע
סיפור גבורה הרבה יותר מפולפל, אותו קולט אני באוזני הכרויות:

„אתה רואה את הסכין הזה, בזה הרגתי ערבי. איך? נכנסנו אני וחבר
שלי לאיזה בית. היו שם מלא בגדים. אנחנו בוחרים בגדים ואנחנו רואים
שאיזה זקן וואחש עומד בפניה של הבית ורועד כולו מפחד. ניגשנו אליו.
לחבר שלי היה קרל-גוסטב ולי סכין. הרגענו אותו ואז החבר שלי שאל
אותו: „אתה רוצה למות מזה, הקרל-גוסטב, או מזה, הסכין?“ ההוא התחיל
להתחנן ולבכות, אבל אני תפשתי את הסכין ותקעתי לו ישר בבטן. ההוא
התחיל לצרוח, „אתהה!“ ואני מרים את הסכין למעלה. הוא צורח, ואני
מרים...“

עד כאן שתי הגירסאות. ובכלל לא חשוב איזו מהן, אם בכלל,
היא הנכונה.

צחוק, צחוק, חצי... ב...

להלן לקט נבחר מתוך סיפורי בדיחות אשר מחולקים לכוחותינו
הלוחמים בחזית, בין שאר דפי הספרות המופצת כנראה ביוזמת קציני
החינוך:

„המזל הגדול ביותר שלנו הוא שהרוסים לא הצטרפו במערכה נגדנו,
אחרת איך היינו מסתדרים עם כמה מיליוני פליטים... ממזל שסין לא
הצטרפה למלחמה — מה היינו עושים עם 600 מיליון פליטים?“
„משה דיין ויצחק רבין יושבים ומשתעממים. אין מה לעשות, אומר
דיין באנחה, מה דעתך שנכבוש איזו מדינה ערבית? זה לא יעזור, עונה
רבין, ומה נעשה אחרי הצהריים?“

„בטיילים החדשים שמספקת רוסיה למצרים תהיינה גם מושכות. על
כל טיל ירכב פרש ערבי. הרוסים מקווים שמה שלא ייעשה השכל, תעשה
המסורת...“

„מינשר נשיא מצרים ליחידה שעמדה לצלוח את התעלה ולתקוף את
הכוחות הישראליים החונים מעברה השני של התעלה: — יש לכם מזל!
אחרי שתצלחו את התעלה לא תצטרכו להתבייש שהרטבתם...“
עם חוש הומור שכוה, אין פלא שניצחנו!